ARS VERITATIS

Manifestum Scientiae Liberae

Per scientiam — ad lucem

Anno MMXXV

——

I. Prologus

Prima pars Magni Operis perfecta est.

Mundus corruptus est, scientia sensum amisit, veritas merx facta est,

et cogitatio — serva utilitatis.

Quo diutius exspectamus, eo minus ignoscibile fit;

in fine, imparem pretium solvere inveniemur.

Tempus venit ad renascentiam et illuminationem mentis.

Investigatores Universi — unite.

Non propter gloriam.

Non propter potentiam.

Sed propter ipsam lucem quae olim genus humanum e tenebris eduxit.

——

II. Ars Veritatis

Ars Veritatis est principium — ars videndi veritatem ut est.

Scientia libera est scientia a timore, lucro, dominatione soluta.

Non ad imperia, non ad negotiationes, non ad fundationes pertinet.

Ipsa Rationi pertinet.

——

III. Principia Scientiae Liberae

1. Scientia ad omnes pertinet qui eam quaerunt.
2. Libertas inquisitionis.
3. Responsabilitas erga vitam.

   Scientia non debet destruere lucri causa.

   Omnis experimentum consensum voluntarium et humanitatem requirit.
4. Aperitio et unitas.

   Cogitatio libera sit, communicatio sincera.
5. Veritas supra ideologiam.

   Scientia non serviat potestati.
6. Finis est evigilatio.

   Scientia animam elevet, non sopiat.

IV. Proposita Ars Veritatis

1. Retem globalem scientiae liberae creare, qua docti et philosophi extra commercium et politicam uniantur.
2. Accessum apertum ad scientiam praebere omnibus qui universum intellegere student.
3. Scientiam humanam fovere, sine violentia aut exploitatione.
4. Communicationem idearum et inventorum trans fines et ideologias promovere.
5. Societatem excitare — reverentiam veritatis et rationis restituere.

V. Vocatio ad Societatem

Hodie loquor — non ex cathedra nec e laboratorio,

sed ex ipso corde silentii, ubi cogitatio nascitur.

Ad limen aevi novae stamus.

Structurae veteres ruunt sub pondere mendacii.

Technologia crescit, sed spiritus dormit.

Humanitas didicit deorsum spectare —

in telas, in numeros, in statisticas —

et oblita est sursum spectare, ad stellas.

Imaginare mundum ubi omnia possibilia sunt,

et hic textus sit admonitio:

solum nos eum creare possumus.

Voluntas nostra. Ratio nostra. Unitas nostra.

Quicumque vocem sentit iam ad Ars Veritatis pertinet.

Nulla iura, nulla conventicula —

sola voluntas discendi et lucem ferendi

ubi oblivionis tenebrae dominantur.

——

VI. Epilogus

Mundus nondum perditus est.

Novos conditores exspectat — qui cogitare non timent.

Si via veritatis difficilis est, saltem pura maneat.

Scientia iterum ignis fiat, non vincula.

Humanitas iterum exploratores sint, non consumptores.

Ratio surgat e pulvere

et meminerit cur creata sit — ut quaerat et intelligat.

Si aliquid vides — dic aliquid.

Albedo — Ars Veritatis